

دکتر مسعود حجازی، مهندس مهدی بازرگان، آیت‌الله طالقانی، جهان‌پهلوان تختی و ... درآمد.

شاه‌حسینی در برهه انقلاب ضدسلطنتی بسیار فعال بود و در جریان فعالیت‌های جبهه‌ملی در این برهه تاریخی نقش بسیاری داشت. او در گردهمایی جبهه ملی ایران در کاروانسرا سنگی کرج در یکم آذر ۱۳۵۶ به شدت مضروب و به‌ویژه از ناحیه مهره‌های کمر تا پایان عمر آسیب‌های آن را بر دوش کشید!

در کمیته استقبال از آیت‌الله خمینی به همراه مهندس هاشم صباغیان، خسروسیف و ... به ریاست آیت‌الله مطهری؛ عضو فعال آن بود.

پس از روی کار آمدن دولت موقت بازرگان به ریاست سازمان تربیت بدنی و کمیته ملی المپیک منصوب شد و با شایستگی و آزادگی دوران مسئولیتش را به پایان برد.

او در مرداد ۱۳۵۹ از ریاست سازمان تربیت بدنی کناره‌گیری و در شهریور ۱۳۶۰ پس از پیشنهاد رییس‌جمهوری وقت، محمدعلی رجایی مبنی بر ابقا در کمیته ملی المپیک به شرط کناره‌گیری از جبهه ملی ایران، با رد پیشنهاد رییس‌جمهوری وقت، از ریاست کمیته ملی المپیک نیز کناره‌گیری کرد و با غرور و سربلندی صندلی وسوسه‌انگیز قدرت را به کناری نهاد. حسین شاه‌حسینی در شرایط جنگ میهنی با رژیم بعث عراق و فضای بس سخت و سنگین پس از خرداد سرب و خون ۶۰، از فعالیت‌های ملی و میهنی‌اش دست نشست و پس از رد صلاحیت شادروان مهندس مهدی بازرگان در انتخابات ریاست‌جمهوری ایران در سال ۱۳۶۴ به همراه دیگر یاران ملی‌اندیش‌اش در جبهه ملی و نهضت آزادی در جمعیت دفاع از آزادی و حاکمیت ملت ایران به همراه شادروانان دکتر نورعلی تابنده، دکتر یدالله سجایی، مهندس علی‌اکبر معین‌فر، مهندس نظام‌الدین موحد، مهندس مهدی بازرگان، دکتر رحیم عابدی، تیمسار ناصر مجللی، ابراهیم عینکچی و ... فعال شد.

او از اعضای پا در رکاب و پیش‌برنده هیات‌امناي قلعه احمدآباد تا پایان عمرش بود و ای دریغا که سالیانی است که به مانند دیگر شیفتگان مصدق از حضور و همیاری در آیین‌های نکوداشت دکتر مصدق در احمدآباد محروم ماند!

او همیشه تلاش می‌کرد که از اصحاب وصل باشد و به همبستگی ملی به‌ویژه نیروهای مصدقی و رنگین‌کمان نهضت ملی ایران می‌اندیشید و با اصحاب فصل نسبتی نداشت؛ به همین دلیل هم در آیین باشکوه خاکسپاری‌اش بسیاری از ورزشکاران تا هنرمندان فرهیخته‌ای همچون استاد شیعی کدکنی به همراه طیف‌های مختلف سیاسی شرکت و با دریغ و اشک او را به سوی سرای ابدی‌اش بدرقه کردند.

روانش شاد، یاد و نامش مانا و راهش مستدام و پر رهرو باد.

۱۳۳۲ خورشیدی به همراه شادروانان آیت‌الله سیدرضانجانی و دکتر محمدنخشب با شعار « نهضت ادامه دارد » پای‌ریزی کرد.

وصف دقیق پایه‌گذاران آزاده و رهرو راستین نهضت ملی ایران را شادروان دکتر غلام‌حسین صدیقی به زیبایی و گیرایی هر چه بیشتر در سخنرانی میسوطی در کنگره جبهه ملی ایران در سرای حاج‌حسن قاسمیه در دی‌ماه ۱۳۴۱ خورشیدی به دقت و ظرافت به ملت ایران پیشکش می‌کند:

« برای آنکه بدانیم درباره یک فرد یا یک جمعیت چه باید کرد، باید به کارنامه اشخاص یا جمعیت‌ها توجه کرده وقتی که حادثه

۲۸ مرداد پیش آمد، همان‌طور که آقایان اطلاع دارند، جماعتی که از رهبران جبهه‌ملی به زندان افتادند، در این زمان افرادی پاکباز، پاکرو، مجاهد و مبارزه این نتیجه رسیدند که نباید کار مبارزه را با آن عملی که انجام شده‌است، خاتمه یافته دانست.

باید قد علم کرد، برخاست و کوشید و کاری برای مردم انجام داد، تا مردمی که در ۲۲ مرداد ۳۲، دو میلیون و سیصد هزار رأی داده بودند، با عمل یک جمع محدود و معدود نادیده انگاشته نشوند ... عملی که آنها انجام داده‌اند و باید گفت همان کاری را کردند که سردار بزرگ ملی ایران که روانش شاد باد و هیچ جمعی از مجاهدان راه آزادی در این ملک بلکه در عالم نمی‌توانند به گرد هم جمع شوند و نام او را نبرند یعنی ستارخان انجام داد.

این چند تن هم در آن روز همان کار را کردند. اما اینها چه کسانی بوده‌اند؟ اینها کسانی بودند که کیفیات این عمل آنها معین و معلوم و محفوظ است و بنده شخص خودم در مقابل آن کس که اولین بار این قدم را برداشت، جز تعظیم و تکریم و احترام کامل وظیفه‌ای ندارم و آن فرد، آیت‌الله زنجانی است.

آتشویق حضار آیت‌الله زنجانی برخاست و همگان می‌دانند که او چه کرده. فرد دومی که برخاست آقای حسین شاه‌حسینی بود که در اینجا حضور دارند. [صحیح است]

این نکته مهم را نیز باید افزود که نام « نهضت مقاومت ملی » را بر تشکل سری و ملی که برای رویاری با کودتاچیان و احقاق حقوق ملت ایران برخاسته بود؛ روانشاد ناصر صدرالحفاظی برگزید و به پیشنهاد شادروان دکتر محمدنخشب پسوند میمون و همایون « ایران » به این سازمان سری و پرافتخار افزوده و « نهضت مقاومت ملی ایران » نامیده شد.

شاه‌حسینی از کنگره دی‌ماه ۱۳۴۱ جبهه‌ملی به عضویت شورای مرکزی جبهه ملی ایران در کنار بزرگانی همچون زنده‌یادان دکتر غلام‌حسین صدیقی، الله‌یار صالح، دکتر شمس‌الدین امیرعلایی، دکتر مهدی آذر، آیت‌الله جلالی موسوی، دکتر کریم سنجایی، کشاورز صدر، داریوش فروهر، دکتر محمدعلی خنجی،

در عرصه صنفی؛
حسین شاه حسینی
را با آزادگان پاکدست
و دستگیر و آرمان خواهی
همچون حاج حسن
شمشیری،
حاج محمد راسخ افشار،
حاج نوروزعلی لباسچی،
حاج حسن قاسمیه و ...
باید قرارداد